

איש חי
רב פעלים
רודף צדקה וחסד
ר'
משה שניצר
ז"ל
ב"ר מנחם מנדל ז"ל
תנצב"ה

מאורות הדף היומי

עלון שבועי ללומדי "הדף היומי"

בית המדרש דחסידי סוכטשוב בני-ברוק
כולל דחסידי סוכטשוב
כולל "סנה משה"
ע"ש הרה"ח ר' משה יצחק זיסר ז"ל
בית מדרש
למגידי שיעור "דף היומי"
חיים סופר 3 ת.ד. 471 ב"ב טל. 03-5775333

האשה
החשובה ורודפת
צדקה וחסד
מרת
ורדה שניצר
ע"ה
ב"ר מאיר ז"ל
תנצב"ה

יו"ל ע"י ביהמ"ד למגידי שיעור "דף היומי" בראשות הגר"ד קובלסקי שליט"א ♦ לע"נ הר"ד מרדכי קלמן (מוטי) זיסר ב"ר משה יצחק ז"ל

גליון מס' 1083

מסכת ברכות נ"א - נ"ז ♦ פאה ז', ג' - ח', א'

בס"ד כ"ח שבט, תש"פ

השבוע בגליון

- ♦ שולחנו של אדם כמזבח ומניין הקרבנות
- ♦ האכלת העניים ואמירת דברי התורה משלימים זה את זה
- ♦ אכילת "ימים"
- ♦ מקור המנהג לדרוש בשמחות

- ♦ אשת לוט הפכה למלח כעונש או מחמת העדר זכויות
- ♦ במה זכתה אשת לוט שמברכים עליה 'דיין האמת'?

- ♦ ההבדל בין מלך לבין קבר
- ♦ מדוע אין מברכים פעמיים בשלושים יום
- ♦ הראב"ד - כל ברק וכל רעם הוא תופעה ייחודית
- ♦ הברכה על תל המלח שבסדום
- ♦ שתי ברכות על אשת לוט

דבר העורך

אל הדגל

אנשים רציניים הם מגידי השיעורים. רציניים מטבעם, ולאחר תקופת כהונה כמגידי שיעור, הם גם מפנימים ומבינים את העול הרובץ על כתפיהם. כל אחד מהם הופקד על החלק התורני של שומעי לקחו. אם הוא מלמד תורה כיאות - הרי הוא והם זוכים לחיי עולם הבא, לחיי נצח.

התפקיד הזה אינו קל, אך איש מהם אינו מרפה מן הזכות הגדולה הזו, אף לא מגיד שיעור אחד נוטש את משמרתו, את האתגר הרוחני הנשגב הזה, מפני שעל כך הרי התפללו מיום עמדם על דעתם, "ללמוד וללמד".

באחד הכינוסים שנערכו לרבנים מגידי השיעורים נשא בפניהם דברים **הרה"ג ר' חיים דוד קובלסקי** שליט"א, ראש ומייסד "מאורות הדף היומי" על כל שלוחותיו.

דף נד/א הרואה... אומר ברוך

ההבדל בין מלך לבין קבר

פרקנו כולל את כל ברכות הראיה הנאמרות על ברכים ותופעות טבע שונות, על אישים מיוחדים, על מקומות שנעשה בהם נס ועוד.

"שולחן ערוך" (סי' רכ"ד סעי' י"ג) נפסק, כי ברכות הראיה נאמרות אחת לשלושים יום, לא פחות: "כל ברכות הראייה, אם חזר וראה אותנו דבר בתוך ל' יום, אינו חוזר ומברך".

דינים אלו מעוררים מספר שאלות מעשיות. מה בדבר אדם שחוזר ורואה בתוך שלושים יום, דבר הזהה לזה שבירך עליו, וכגון, אדם שראה מלך, בירך עליו בשם ובמלכות, "ברוך שנתן מכבודו לבשר ודם", ובאותו יום הוא נתקל במלך נוסף, מלך אחר, האם עליו לברך פעם נוספת, או שמא מאחר שעדיין לא חלפו שלושים יום מברכתו הקודמת, יימנע מברכה.

מדוע אין מברכים פעמיים בשלושים יום: צדדי הספק הם, האם הכלל הקובע כי אין מברכים אותה הברכה בתוך שלושים יום נובע מכך שיש להקפיד שלא תאמר אותה ברכה פעמיים על אותו סוג שעליו נאמרה הברכה הקודמת, או שמא אין לברך פעמיים על ראיית אותו הדבר עצמו שגרם לברכה הראשונה. אם אין לברך פעמיים בחודש את אותה ברכה, במקרה דנו, אין לברך על ראיית המלך החדש, שהברכה אחת היא, אך אם סיבת כלל זה היא משום שאין מברכים פעמיים בחודש על ראייה זהה, הרי שני מלכים, שתי ראיות הן, לכל מלך מראה משלו, כבוד משלו ומלכות משלו.

להלכה נפסק (ש"ת רב"ז ח"ב סי' ג', הובא ב"מגן אברהם" וב"משנה ברורה" שם, ס"ק י"ז), הרואה מלך אחר בתוך שלושים יום, יחזור ויברך, ואפילו ראה מאה מלכים ביום אחד, מברך על כל אחד מהם.

לעילוי נשמת

נר ה'
נשמת
אדם

גב' **דבורה זליכוב** ע"ה ב"ר מרדכי ראובן הלוי פסל ז"ל

נלב"ע ר"ח אדר ב' תשס"ה **תנצב"ה**

הונצחה ע"י ידידיו הר"ר **שמחה רשף** ומשפחתו שיחיו, משפחות **זליכוב** שיחיו

זעילוי נשמת

זעילוי נשמת

זעילוי נשמת

הר"ר **ישעיהו בורשטיין** ז"ל
ב"ר דוד משה ופלה פייגא ז"ל נלב"ע כ"ט שבט תשע"ז
ולעילוי נשמת הבחור **מתן דוד** ז"ל
בן בנימין צבי ואורית שיבלחט"א
נלב"ע כ"א שבט תשע"ד
תנצב"ה

הבחור **אור סירוטקין** ז"ל
בן יבדלחט"א ר' יואל ומוריאל הי"ו
נלב"ע כ"ח בשבט תשע"א
תנצב"ה
הונצח ע"י המשפחה שיחיו

הר"ר **בנימין בן דוד** ז"ל
ב"ר יעקב ובת שבע ז"ל
נלב"ע ב' באדר תש"א
תנצב"ה
הונצח ע"י המשפחה שיחיו

לעילוי נשמת

נר ה'
נשמת
אדם

הר"ר **שמואל זינביל פרושינובסקי** ז"ל ב"ר דוד ז"ל נלב"ע ח' באדר תשמ"ב

וזוגתו מרת **חיה ציפורה** ע"ה ב"ר יצחק ז"ל נלב"ע ל' באדר א' תשכ"ה תנצב"ה

הונצחה ע"י משפ' פרי - ניו ג'רסי ומשפ' רשף - גבעתיים

והנה, הרואה קבר ישראל, אומרת גמרתנו, מברך ברכת "ברוך אשר יצר אתכם בדין...". האם אדם שראה שני בתי קברות בתוך שלושים יום יברך על בית הקברות השני, כפי שהרואה שני מלכים בתוך שלושים יום מברך עליהם?

ההבדל בין מלך לבין קבר: ובכן, ה"משנה ברורה" (שם) כותב, כי יברך פעמיים, כפי שהרואה שני מלכים מברך. אך הוא מציון, כי יש המחלקים בין שני מלכים לשני קברים. ההסבר לכך הוא, כי כל הקברים זהים, מעפר באת ואל עפר תשוב. המלכים בחייהם, ססגוניים, כל אחד בדרכו הוא, ומפגינים את מלכותם באופנים שונים. הרואה שני מלכים, חווה שתי זוויות שונות של מלכות, וכל ראה שכזו ראוייה לברכה. אך הרואה שני קברים, כלום אינו חווה את אותו העדר חיים! (ועיי"ש בספר פסקי תשובות אות י"א).

הראב"ד - כל ברק וכל רעם הוא תופעה ייחודית: שאול נשאלתי, כותב הראב"ד (מג"ב בדפי הרי"ף), מדוע אדם שראה ברק או שמע רעם, מברך עליהם אף על פי שזמן מה לפני כן כבר בירך על שכמותם, זאת, בשונה מיתר ברכות הראיה הנאמרות אחת לשלושים יום בלבד. הראב"ד מסביר, כי כל ברק הוא תופעה בפני עצמה שיש לברך עליה, ואינו דומה הדבר, למי שרואה את אותו מלך פעמיים.

עם זאת, מאחר שברכת הראיה נאמרת בשעת התפעמות וחוויה מבריאתו המופלאה של הקב"ה, כל עוד לא התפזרו העבים, אין לשוב ולברך על ראיית ברק או על שמיעת רעם ("שולחן ערוך" או"ח סי' רכ"ז סעי' ב', בשם הירושלמי). הבנת הדברים היא, כי כל עוד השמים מעוננים, האדם אינו מתפעל שוב מן הברקים ומן הרעמים לאחר שחווה אותם פעם אחת. אך כאשר השמים מתבהרים, השמש זורחת ולפתע שוב השמים קודרים, בורקים ורועמים, נפש האדם מתעוררת, ועליו לברך את מלכו של עולם, יוצר הכל.

דף נד/ב על לוט ועל אשתו מברכים שתיים

הברכה על תל המלח שבסדום

בגמרתנו מבואר, כי "על לוט ועל אשתו מברכים שתיים, על אשתו אומר ברוך דין האמת, ועל לוט אומר ברוך זוכר את הצדיקים". מלשון הגמרא משמע, שהרואה את קבר לוט מברך 'ברוך זוכר את הצדיקים', והרואה את נציב המלח שפעם היה אשת לוט, מברך 'ברוך דין האמת'.

שתי ברכות על אשת לוט: השולחן ערוך (או"ח סי' ר"ח סעי' ח') פוסק זאת בשינוי: "הרואה אשתו של לוט מברך שתיים, עליה אומר... דין האמת, ועל לוט אומר: ...זוכר הצדיקים". מלשוננו משמע, כי די בראיית נציב המלח של אשת לוט, כדי לברך את שתי הברכות. מדוע?

הט"ז (שם ס"ק ב') מסביר, כי הרואה את נציב המלח נזכר בלוט בעלה. ברם, עדיין אין בכך כדי להבין, מדוע על ראיית קברו של לוט אין מברכים מאומה; לכאורה, כשם שבראיית נציב המלח מברכים גם את ברכת 'ברוך זוכר את הצדיקים' המתייחסת להצלת לוט, כך יש לברך ברכה זו בראיית קברו של לוט.

המשנה ברורה (שם) מבאר, כי הצדיקים שאליהם מתייחסת הברכה, הוא אברהם אבינו שבזכותו לוט ניצל מהפיכת סדום ועמורה, כפי שפירש רש"י בסוגייתנו. מעתה, הרואה את קברו של לוט, אינו נזכר בכך שהקב"ה זוכר את הצדיקים, אולם, הרואה את אשתו שנעשתה נציב מלח, עומד על כך שבאותה שעה ובאותו מקום הקב"ה זן את אשת לוט בתוקף, במידת הדין, ובכל זאת הוא הציל את לוט ומילטו למקום מבטחים. אזי, מברכים 'ברוך זוכר את הצדיקים'.

בעולם הישיבות נפוץ חידוד יפה בשם רבי חיים בן הגרי"ז הלוי זצ"ל מבריסק בביאור מעשה הצלת לוט וענשה של אשתו.

אשת לוט הפכה למלח כעונש או מחמת העדר זכויות: בתורה מבואר, כי אשת לוט הפכה לנציב מלח לאחר שהביטה לאחור, לעבר סדום ועמורה, חרף אזהרת המלאך. הבה נחקורה, האם היא הפכה לנציב מלח כעונש, על שלא שעתה להוראות המלאך, או שמא, בו ברגע שהביטה לעבר סדום ועמורה, לא עמדו לה הזכויות להנצל מן ההפיכה, אך אין זה עונש על אי ציות למלאך.

יתכן מאד, הוא אומר, כי כאשר הסתובבה היא פשוט הצטרפה אל מהפכת סדום ועמורה, שכן, ענשה של סדום היה "גפרית ומלח שריפה כל ארצה", ולפיכך, כאשר הסתובבה לאחור, הפכה גם היא למלח... [כך גם מובא בשם ביאורי מהרא"י לבעל תרומת הדשן].

לאחר דברים אלו, אפשר להבין באופן נכון יותר את דברי המשנה ברורה הנזכרים. המשנה

בנועם - אך בנחרצות, עם חיוך - אך ללא פשרה, הוא מרצה בפני קהל רבני מגידי השיעורים את משנתו הסדורה: כל מגיד שיעור מחוייב למסור דין וחשבון לפני בורא עולם, מה עשית כדי למנוע את נשירתו של פלוני מן השיעור. מה היית יכול לעשות כדי לגרום לכך שהוא ימשיך להשתתף בשיעורי הדף היומי.

נטלנו על עצמנו תפקיד קשה. הימים ימי סערה. סופות עזות מתחוללות מחוץ לבית המדרש, ומבקשות לעקור כל דבר יציב. ברוך ה', זכינו שעשרות אלפי יהודים פוקדים את שיעורי הדף היומי. רוח אלוקים פקדה את ליבותיהם של יהודים רבים, חיממה את נשמתם ורגליהם הוליכום לבית המדרש. מכאן ואילך, הרי הם ברשותו של מגיד השיעור, לטוב ולמוטב.

משל חרף, המשיך הרב קובלסקי שליט"א, ייטיב לתאר את תקופתנו הסוערת.

מעשה באדם עתיר ממון, שהחליט לחלק ממנו לאנשים מובחרים, המסוגלים לעמוד בקשיים ולאזור כוחות לקראת אתגרים.

לאחר מחשבה עמוקה יצא הכרוז ברחבי המחוז, כי כל איש אשר רוח בו וכוחו במתניו, מוזמן לנסות את מזלו.

עולים על רכבת הלימוד

גיאור לונסקי

מצטרפים אלפי הלומדים קטעי גמרא, משנה והלכה מדי יום ביומו, בכל זמן ובכל מקום. זוהי ההזדמנות לקבוע 'עיתים לתורה'. לומדים כמה דקות חזכים בסיפוק רוחני עצום!

קבע עיתים ללימוד
עכשיו *3029

חודש ראשון התנסות חינם

חבל כרסתני הוצב בין שני עמודי פלדה עצומים. גברתנים זעופי פנים עמדו הכן ליד שני העמודים, והעשיר הכריז, כי מי אשר יתפוס בחבל, ולא ירפה ממנו למרות כל הזעזועים והנענועים, יזכה ל...
לא חסרו אמיצים.

החבל היה ארוך, נותר די מקום לכולם. הם תפסו בו בכל כוחם, ומזווית עיניהם הבחינו בגברתנים הזעיים תחתם בחוסר נוחות. תוך רגעים מספר, החל החבל לנוע קלות אנה ואנה.

אחד שבדיוק מחט את אפו נשמט ארצה, אך כל היתר נותרו על החבל.

העמודים, כך התברר, הוצבו על בסיס קפיצי, ומשאך נגעו בהם צמדי הגברתנים, החל החבל לזוע לכל עבר. צעקות ורעשים נישאו לחלל האוויר. התופסים בחבל הבינו כי אינם עומדים בפני מהתלה קלה, וכי עבודה קשה לפנייהם. התזוזות גברו, סחרחורת, עיניהם נעצמו, שריריהם דאבו, והמחול אינו פוסק.

אט אט הוקל המשא מעל החבל...

חבולים ולאיים צנחו אנשים בזה אחר זה אל העפר התחות, ונפלו על פניהם.

למעלה נותרה קבוצה עיקשת שלא וויתרה. הם עודדו אחד את השני, ולבסוף, כאשר נח החבל מזעפן, החבל הורד ארצה אט אט, והם נחלו כבוד מלכים.

זו היא תקופתנו.

סופה וסער. עלינו מוטל לאחוז בחבל בחזקה. מי לה' אלי. להצמד אל התורה הקדושה. לא להרפות מן הקביעות בלימוד התורה, ובזכות כך, נזכה במהרה לגאולה הקרובה במהרה בימינו. אמן.

המעוניין לזכות את הרבים בסיפור מעניין, או בעובדה מרתקת שניתן ללמוד מהם מוסר השכל, מוזמן לפנות למערכת מאורות הדף היומי, ואנו נפרסם זאת בע"ה בטור זה. כתובתנו: ת.ד. 471 בני ברק, פקס: 03-570-67-93 דוא"ל: mendelson@meorot.co.il

ברכת התורה, העורך

לעילוי נשמת

הר"ר **יוסף שטרן** ז"ל

ב"ר שמואל ז"ל נלב"ע כ"ט בשבט תשמ"ג

תנצב"ה

הונצח ע"י המשפחה שיחיו

לעילוי נשמת

הרב ר' **שמואל אליעזרי** זצ"ל

ב"ר אליעזר ז"ל נלב"ע ג' באדר תשנ"א

והרבנית מרת **בתי'ה אליעזרי** ע"ה

ב"ר ישראל זאב הלוי איש הורוויץ זצ"ל

נלב"ע ז' בניסן תשמ"ח **תנצב"ה**

הונצחו ע"י המשפחה שיחיו

ברורה אומר, כי בעת שרואים את נציב המלח, מברכים על זכות הצדיקים שהצילה את לוט. אם אשת לוט הפכה לנציב מלח מפני שחטאה ועברה על דברי המלאך, מדוע הרואה אותה נזכר בזכות הצדיקים שהצילה את לוט? ברם, אם היא הפכה לנציב מלח מפני שהצטרפה אל מהפכת סדום ועמורה, נזכרים בזכות של אברהם שהצילה את לוט ממהפכת סדום ועמורה ("תורה אור" בראשית שם).

במה זכתה אשת לוט שמברכים עליה דיין האמת? השאלה שעליה לא עמדנו עדיין היא, מדוע מברכים 'ברוך דיין האמת' על אשת לוט, אחר שברכה זו נתקנה על מיתת יהודים בלבד ("שולחן ערוך" אור"ח סי' רכ"ה סעי' ט', עיי' שער הציון סי' רי"ח ס"ק כ"ב). יש המיישבים את השאלה בשאלה נוספת: מעולם לא מצאנו כי מברכים ברוך דיין האמת על מי שנפטר מן העולם לפני שנים רבות כל כך, וכי הנכנס למערת המכפלה מברך ברוך דיין האמת? במה זכתה אשת לוט?

התשובה היא, כי עיקר הברכה היא על מעשה הנס, שאירע נס שאדם הפך למלח, אולם, מאחר שאין מברכים על הפורענות, ובמקרה זה הנס גרם להריגת אדם, מברכים על הנס את ברכת ברוך דיין האמת ("פירות תאנה". עיי"ש שהקשה, מדברי ה"ביאור הלכה" שאין לברך על נס, אלא אם באה הצלה בעקבותיו, ולפיכך, אין מברכים על נס מתן תורה וכדומה).

נחתום את המאמר בתרגום הדברים למישור המעשי.

עד היום הזה קיים באזור סדום תל מלח המכונה "אשת לוט".

בעל "פסקי תשובות" (סי' רי"ח הערה 34) מציין, כי מאחר שאין כל מקור מוסמך לכך שתל מלח זה הוא אשת לוט, אין לברך מאומה על ראייתו, ואף לא ברכה נטולת שם ומלכות.

דף נה/א זה השלחן אשר לפני ה'

שולחנו של אדם כמזבח ומניין הקרבנות

בגמרתנו נאמר, כי המאכיל עני על שולחנו זוכה לאריכות ימים, והגמרא מנמקת: "בזמן שבית המקדש קיים מזבח מכפר על אדם, ועכשיו שאין בית המקדש קיים שולחנו של אדם מכפר עליו". ידיעה חשובה זו נלמדת מן הפסוק (יחזקאל מא/כב): "המזבח עץ שלש אמות גבוה וארכו... זה השלחן אשר לפני ה'". מפסוק זה, העוסק בשולחן של לחם הפנים, והמכנהו מזבח, למדנו שהשולחן הרי הוא כמזבח [עיי"ש ברש"י וב"מצודות דוד", ועיי' ברד"ק ובמלבי"ם שפירשו שהפסוק מתייחס למזבח ומכנהו שולחן]. מעלתו של השולחן כמזבח היא משום שבאמצעותו אפשר לקיים מצוות הכנסת אורחים עניים.

מן הפסוק "זה השלחן אשר לפני ה'", חז"ל למדו אופן נוסף שבאמצעותו השולחן מכפר כמזבח. במשנה (אבות פרק ג' משנה ג') נאמר: "שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו משלחנו של מקום ברוך הוא, שנאמר וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'".

האכלת העניים ואמירת דברי התורה משלימים זה את זה: השל"ה הקדוש מאריך בנושא זה בספר שני לוחות הברית (שער האותיות, עמק ברכה סעי' ו') וכתב, כי האכלת עניים מחשיבה את שולחנו כמזבח, משום שנתניתו היא כנתינה לגבוה, ואמירת דברי תורה מחשיבה את השולחן

גומרים ש"ס
ב-5 דקות ליום,
זוכים בשפע גדול

... ובודאי בלימוד המשניות כלול כל התורה כולה"
מרן שר התורה מרן ראש הישיבה הגר"ח קנייבסקי שליט"א
הגר"ג אדלשטיין שליט"א

להתנסות חינם התקשר עכשיו: *3764

נברכת גדולי ישראל

כמזבח, מפני שהאדם זוכח את יצר הרע שבו על ידי התורה הקדושה הנכנסת בליבו. בהתייחסו לשתי האפשרויות שהמזבח ישמש כשולחן, הוא מביא בשם הקדמונים כי הן אינן שתי חלופות, אלא שני מרכיבים המשלימים זה את זה, וטובים השניים מן האחד, מאחר שכל אחת מהאפשרויות מייצגת פן אחר של המזבח. בבית המקדש הוקרבו קרבנות על המזבח, והענקת המזון לעניים הרי היא כהקרבת קרבנות. כמו כן, בשעת הקרבת הקרבנות, הלווים שוררו שירים לכבוד הקב"ה וזהו הטעם לכך שאמירת דברי תורה מכפרת כמזבח, שהם כשיר לרצון לקב"ה. הוא מוסיף, כי זה הוא אחד הטעמים לשירת פזמונים ומזמורים בשעת הסעודה, אך עדיפה על פניהם אמירת דברי תורה [עיי"ש ביאור נוסף בשם ספר "תולעת יעקב"]. השל"ה מדגיש, כי מאחר שמאכל העניים הוא כנגד הקרבת קרבנות, מן הראוי להאכילם מן המשובח ומן המעולה, כפי שיש להקריב קרבנות מן המשובח.

אכילת "ימים": מכאן, ממשיך השל"ה הקדוש, יש לשבח את מנהג הקהילות הקדושות שנהגו בזמנו להחזיק על שולחנם את בני התורה בחורי הישיבות ולהאכילם מלחמם, שבזה קיימו את שולחנם כמזבח באופן המהודר ביותר, שהרי חלקו פרוסה לאורחים עניים, ותבלו את סעודתם בדברי תורה - "תהי משכורתם שלמה מאת ה'". והוא מסיים, "הנה הארכתי בשולחן במקצת, למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה', והם המצוות התלויות בו".

מקור המנהג לדרוש בשמחות: הרשב"ץ מתייחס גם הוא לנושא וכותב בפירושו למסכת אבות, "מגן אבות" (פרק ג' משנה ד'): "שצריך אדם לדבר בהם על השולחן ואז קרוי שולחן אשר לפני ה'..." ומכאן נהגו לדרוש בסעודת חתן קודם ברכת המזון, והוא מנהג קדום נהגו בו גדולי הראשונים אנשי מעשה וחכמה... והוא יותר נכון ממה שנשתנה המנהג היום לדרוש בבית הכנסת קודם הסעודה".

"אחת בבוקר ואחת בתעריף" 2

גם שמעון, נהג מונית מאשקלון לא מותר.

2 משניות ביום וכל היום נראה אחרת.

כולם מצטרפים מה איתך?

לקבלת ספרון חודשי ראשון חינם מתקשרים ומאירים את הנשמה! *3764

לעילוי נשמת

הר"ר **יצחק דורמבוס** ז"ל ב"ר מרדכי ז"ל

נלב' ע' ל' בשבט א' דר"ח אדר תשנ"ג **תנצב"ה**

הונצח ע"י המשפחה שיחיו

נר ה' נשמת אדם

צא ולמד מה זו גמרא מושלמת

בשורה ללומדי הדף היומי! הגמרא המושלמת ללימוד בחשק בהוצאת עוז והדר ומאורות הדף היומי

- רקע מיוחד שמקל על הקריאה ומונע כאבי עיניים
- מנוקד ומפוסק בדיוק ובשלמות
- הדגשות לסימון תחילת עניין בגמרא, ברש"י ובתוספות
- כולל פירוש מאורות ההלכה
- עם משניות זרעים וטהרות מבוארות

בברכת גדולי ישראל

להשיג בחנויות הספרים ובטלפון: 1-800-22-55-66

